

[Finansministeren.]

ningsmagten som nævnt allerede to år senere, i 1948, anså det for nødvendigt at indføre et såkaldt midlertidigt tillæg, der nærmest må betegnes som et reallønstillæg. Dette tillæg er senere forøget, idet man samtidig har ændret reglerne for dets ydelse for at afbøde nogle af de skævheder, som jeg tidligere har omtalt. I 1952 indførtes det særlige tillæg, som skulle modvirke den løn-nivellering, som reguleringstillægsordningen under prisstigning medførte for de højere og højeste lønninger. Også for dette tillæg er reglerne i senere love ændret, således at en uheldig udvikling i lønstrukturen i nogen grad blev imødegået.

Den midlertidige lønningslovgivning har således blotlagt en af de store svagheder i den nuværende tjenestemandslø, nemlig dens svigtende mulighed for at lade lønningerne tilpasse sig udviklingen i samfundets indkomstniveau.

Lønningskommissionen har søgt at opstille en reguleringsordning, som ikke er behæftet med disse svagheder. Efter indgående undersøgelser har kommissionen måttet opgive at stille forslag om en samlet automatisk lønregulering gennem ét tillæg. Man har studeret mulighederne for at anvende nationalindkomsten, særlige velstandstal og en række andre reguleringsgrundlag, men ingen af disse muligheder har vist sig at være praktisk anvendelige. Dette er måske ikke så overraskende, men jeg anser det alligevel for værdifuldt, at kommissionen endnu en gang har taget disse spørgsmål op og gennemanalyseret problemerne.

Kommissionens forslag bygger på en selvstændig automatisk dyrtidsregulering kombineret — dette er det nye — med en ordning med et såkaldt overenskomsttillæg.

Det har glædet mig, at der i kommissionen har været enighed om at foreslå, at der fortsat skal ske dyrtidsregulering på grundlag af et vist udsving i et pristal, som bygger på et gennemsnitsforbrug. Derimod har det ikke været muligt at opnå enighed om, hvilket pristal der skulle anvendes som reguleringsgrundlag. Flertallet går ind for bevarelsen af det nuværende detailpristal som regulator.

I en mindretalsudtalelse til kommissionsbetænkningen har partiet venstres repræsen-

tanter taget forbehold over for hele forslaget, fordi de ikke fra nogen side har fået tilslutning til, at dyrtidsreguleringen i det mindste skulle bortse fra skatteposterne i det nuværende pristalsbudget. Repræsentanterne for det konservative folkeparti har i en anden mindretalsudtalelse anført, at de under det høje tings behandling af lovforslaget vil støtte venstres synspunkter under den meget afgørende forudsætning, at der ikke herved bliver tale om et særpristal for tjenestemændene. Og endelig har repræsentanterne for det radikale venstre trods betænkeligheder ved et pristal, der ikke medregner skatterne, udtalt forventning om, at venstre under forhandlingerne i tinget stiller konkrete forslag, hvorefter det radikale venstre vil tage stilling hertil.

Flertallets forslag og de nævnte mindretalsudtalelser giver mig anledning til nogle bemærkninger om pristalsregulering af lønningerne.

Jeg finder det helt naturligt, at man i kommissionen i forbindelse med drøftelsen af pristalsreguleringen har overvejet de forskellige muligheder, der foreligger for, hvorledes det pristal skal beregnes, som reguleringen skal finde sted efter. Derimod kan jeg vanskeligt forstå, at repræsentanter for partiet venstre, som på flere måder har præget de her fremsatte lønningsforslag og, så vidt jeg er orienteret, i øvrigt anser de opnåede resultater for acceptable, ikke har kunnet tiltræde kommissionens betænkninger, fordi der ikke har kunnet opnås enighed om det pristal, hvorefter dyrtidsregulering skal finde sted. Det havde vel været naturlige, om repræsentanterne for partiet venstre ligesom repræsentanterne for de konservative og det radikale parti havde tiltrådt betænkningerne med et forbehold vedrørende dette spørgsmål.

Jeg er nok opmærksom på, at venstres repræsentanter også har henvist til, at de ikke mener, at spørgsmålet om det fremtidige ansættelsesforhold for dem, der er beskæftiget i statens tjeneste, er løst på en tilfredsstillende og endelig måde af kommissionen. Det er dog heroverfor værd at minde om, at kommissionen, som jeg før nævnte, anbefaler, at hele dette spørgsmål fortsat behandles i et særligt udvalg. Der er her tale om meget store problemer og et